

Χριστούγεννα
25 Δεκεμβρίου, 2021

Αγαπητέ μου Ενορίτη,
Αναζητητής ο άνθρωπος.

Ξέρει άραγε τι ζητά;

Ξεδιπλώνοντας την ταινία της θύμησής του αναπολεί.

Νιώθει χαμένος. Να τον πνίγει τον θάνατον ο φόβος. Να τρέμει από της μοναξιάς την αγωνιά.

Τα έργα του και οι κατακτήσεις του να τον έχουν προδώσει.

Η πλησμονή των υλικών αγαθών, αλλ' η έλλειψη της αγάπης, της ανθρωπιάς, της μη παραγωγής ευγενικών αισθημάτων στην καρδιά του, έχει στερήσει την ικμάδα της.

Να τον θωρακίζει ένας απαίστος “εάντουνλισμός” και όλο να τον διασπά.

Παντού γύρω δεσπόζει η τυραννία του σκοταδιού. Της αβύσσου η φοίκη. Μια εθελούσια τύφλωση. Της ζωής η αγωνία. Μια οσμή και επιθυμία θανάτου. Μια τάση αποτυχίας. Απογοήτευσης. Ηττοπάθειας. Ένας ειλωτισμός εθελούσιος.

Οι ραγιάδες τον σήμερα, εμείς, μια δαμόκλεια σπάθη αισθανόμαστε. Κρέμεται από πάνω μας. Κόβει φτερά. Ελπίδες. Αναζητήσεις πνευματικές.

Θέλει και τα πόδια μας να σπάσει. Για να μη προχωρήσουμε. Να μη ζητήσουμε λύση. Ούτε να ξεφύγουμε από τ' αδιέξοδά μας.

Να μη ξεπεράσουμε τις τάσεις φυγής από την πραγματικότητα. Να βρούμε πυξίδα. Γραμμή νέας πλεύσης.

Μια κατάσταση (ή μάλλον ακαταστασία) δραματική. Πινηγρή. Καταστροφική. Μηδενιστική. Θανατηφόρα. Παραφροσύνης.

Ναι, αλλά τότε, γιατί ήλθε ο Χριστός; Αν Τον αφήσουμε, θα μας βοηθήσει στην ανίχνευσή μας.

Τον τρόπο θα μας δώσει.

*Και τα κλειδιά. Για ν' απελευθερωθούμε από τον μελλοντικού θανάτου το
κελλάι το κατασκότεινο.*

Θα καταναγάσει την ψυχή μας με το φως το δικό Του το υπέρλαμπρο.

Θα προσανατολίσει σωστά την ύπαρξή μας.

*Θ' αποκαλύψει την ομορφιά και την αρμονία στην πιο ιδανική και
απόλυτη σύνθεσή της.*

Θα μας δείξει το δρόμο, που στον Παράδεισο βγάζει.

*Θα μας χαρίσει την απεραντοσύνη της αιονιότητας, για να δούμε με της
ψυχής τα μάτια τη μεγαλόπρεπη της θέωσης κορυφή.*

Θα μας χειραγωγήσει στην ανθοφορία μιας ζωής καινούργιας.

Στην ελπίδα.

Την αγάπη.

Και τη χαρά την πνευματική.

Θα μας βάλει, από κύτταρο ασήμαντο, σε Θεό κατά χάρη.

Θα νοηματούσει τη ζωή μας.

Προϋπόθεση;

*Το παραθυράκι. Ένα τόσο δα. Της πίστης σ' Αυτόν ν' ανοίξουμε. Για να
δεχθούμε τη μυστική του ακτινοβολία.*

Ν' αφήσουμε να μετρήσει και στη δική μας ζωή η Γέννησή Του.

Να δεχθούμε, πως μόνο Εκείνος φέρνει τη Σωτηρία. Κανείς άλλος.

Σ' Αυτόν να τρέξουμε λοιπόν.

Αυτόν ν' αγκαλιάσουμε.

Κι έτσι, αγκαλιασμένοι, να μέινουμε πάντα. Ως το τέλος.

Με την αγάπη μου,

Ιωάννης Γεώργιος